ĢENERĀLADVOKĀTA FILIPA LEŽĒ [*PHILIPPE LÉGER*] SECINĀJUMI,

sniegti 2006. gada 5. oktobrī [1]

1. Ar šo prasību Eiropas Kopienu Komisija lūdz Tiesai atzīt, ka, ieviešot vides nodokli gāzes vadiem, kas metāna gāzes pārvadīšanai šķērso Sicīlijas reģionu, (turpmāk tekstā — "vides nodoklis" vai "strīdīgais nodoklis"), Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas noteikti EKL 23., 25., 26. un 133. pantā, kā arī 4. un 9. pantā Sadarbības nolīgumā starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Alžīrijas Tautas Demokrātisko Republiku, kas 1976. gada 26. aprīlī parakstīts Alžīrā un Kopienas vārdā apstiprināts ar Regulu (EEK) Nr. 2210/78 [2] (turpmāk tekstā — "Sadarbības nolīgums").

I — Atbilstošās tiesību normas

A — *Kopienu tiesiskais regulējums*

1) Attiecīgie EK līguma noteikumi

2. Saskaņā ar EKL 23. pantu dalībvalstu muitas savienības ietvaros pastāv kopējs muitas tarifs, kas paredzēts, lai vienādotu muitas maksājumus, ko uz Kopienas ārējās robežas piemēro no trešām valstīm importētām precēm, un lai tādējādi attiecībās ar minētajām valstīm novērstu novirzes tirdzniecības plūsmās, kā arī izkropļojumus minēto preču brīvā apritē starp dalībvalstīm.

3. EKL 25. pantā aizliegti muitas nodokļi, kā arī citi maksājumi ar līdzvērtīgu iedarbību

1 — Oriģinālvaloda — franču.

2 — Padomes 1978. gada 26. septembra Regula par Sadarbības nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Alžīrijas Tautas Demokrātisko Republiku (OV L 263, 1. lpp.).

dalībvalstu starpā. Šis aizliegums attiecas arī uz fiskāliem muitas nodokļiem.

4. EKL 133. pantā paredzēts, ka Kopienas tirdzniecības politikas pamatā ir vienoti principi, it īpaši attiecībā uz pārmaiņām tarifu likmēs un tarifu un tirdzniecības nolīgumu slēgšanu. Tas nozīmē, ka jāizlīdzina nodokļu un tirdzniecības jomā pastāvošās atšķirības starp valstīm, kas ietekmē tirdzniecību ar trešām valstīm

2) Sadarbības nolīgums

5. Saskaņā ar Sadarbības nolīguma 1. pantu tā mērķis ir "veicināt vispārēju sadarbību starp [Alžīrijas Tautas Demokrātisko Republiku un Eiropas Ekonomikas kopienu], lai sniegtu ieguldījumu Alžīrijas ekonomikas un sociālajā attīstībā un palīdzētu stiprināt attiecības pušu starpā. Šajā nolūkā tiks pieņemti un īstenoti noteikumi un pasākumi ekonomikas, tehniskās un finansiālās sadarbības jomā un tirdzniecības un sociālajā jomā".

6. Sadarbības nolīguma 4. panta 1. punkta izpratnē Eiropas Ekonomikas kopienas un Alžīrijas Tautas Demokrātiskās Republikas sadarbības nolūks ir īpaši veicināt:

"[..]

— Alžīrijas eksportēto produktu realizāciju un tirdzniecības veicināšanas pasākumus;

[..]

— enerģētikas jomā — Kopienas uzņēmēju dalību programmās saistībā ar Alžīrijas enerģijas resursu izpēti, ražošanu un pārstrādi un visos pasākumos, kas palīdzētu attīstīt šos resursus uz vietas, un pareizu ilgtermiņa līgumu darbību saistībā ar naftas un gāzes produktu piegādi tās uzņēmēju starpā;

[..]".

7. Sadarbības nolīguma 9. pantā paredzēts, ka "Alžīrijas izcelsmes produktiem, kuri nav uzskaitīti Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma II pielikumā, tos importējot Kopienā, nepiemēro kvantitatīvus ierobežojumus un līdzvērtīgas iedarbības pasākumus, kā arī muitas nodokļus un līdzvērtīgas iedarbības maksājumus".

8. Metāna gāze ir viena no precēm, uz kurām attiecas Sadarbības nolīguma 9. pants.

B — *Valsts tiesiskais regulējums*

9. Sicīlijas reģiona 2002. gada 26. marta reģionālā likuma Nr. 2 [3] 6. pantā noteikts:

"1. Tiek ieviests vides nodoklis ar mērķi finansēt ieguldījumus to vides risku samazināšanai un novēršanai, ko rada metāna gāzi saturošu gāzes vadu atrašanās Sicīlijas reģionā. Nodokļa ieņēmumi tiks izmantoti, lai finansētu pasākumus vides kvalitātes saglabāšanai, aizsardzībai un uzlabošanai, it īpaši teritorijās, ko šķērso minētie cauruļvadi.

[..]

3. [..] Nodokli var uzlikt tikai Sicīlijas reģionā izvietotu gāzi saturošu gāzes vadu īpašniekiem.

4. Nodokļa maksātāji ir 3. punktā minēto 1. veida gāzes vadu īpašnieki, kas veic vismaz vienu no šādām darbībām: pārvadājumus, piegādi, pārdošanu vai iegādi.

5. Nodokļa piemērošanas nolūkā par gāzes vadu uzskata cauruļu, salaidumu, savienojumu, vārstuļu un citu īpašo detaļu kopumu, kas kalpo dabasgāzes pārvadei un piegādei.

6. Nodokļa uzlikšanas pamatapjomu veido tādu gāzes vadu apjoms kubikmetros, kas cauruļvadu klasifikācijā ietverti kā veids Nr. 1 atbilstoši ministra 1984. gada 24. novembra dekrētam, kurā drošības apsvērumu dēļ

3 — 2002. gada 27. marta *GURS* Nr. 14, I daļa, 1. lpp. (turpmāk tekstā — "Sicīlijas reģionālais likums").

paredzēta dabas gāzes pārvades un piegādes tīklu ierīkošana cauruļvados [4].

[..]"

II — Pirmstiesas procedūra

10. Vairākās Itālijas iestādēm 2002. un 2003. gadā nosūtītās vēstulēs Komisija šīm iestādēm lūdza paskaidrojumus par to, kas un kādā kārtībā apliekams ar Sicīlijas reģionālā likuma 6. pantā paredzēto vides nodokli. Itālijas Republika 2003. gada 9. septembra atbildē norādīja, ka "Sicīlijas vides nodoklis Itālijas tiesību sistēmā nav ticis konkrēti piemērots", tā kā *Tribunale amministrativo regionale della Lombardia* [Lombardijas Reģionālā administratīvā tiesa] (Itālija) paudusi uzskatu, ka minētais likums esot pretrunā Kopienu tiesību normām.

11. Komisija uzskatīja, ka Itālijas Republikas sniegtie paskaidrojumi neesot ne faktiski izsmeļoši, ne juridiski pamatoti, tādēļ 2003. gada 19. decembra brīdinājuma vēstulē aicināja Itālijas Republiku iesniegt apsvērumus, atbilstoši EKL 226. pantam, tam paredzot divus mēnešus ilgu termiņu. Pēc tam šis termiņš Itālijas Republikai tika pagarināts līdz 2004. gada 19. aprīlim.

12. Tā kā par spīti termiņa pagarinājumam Komisija pēc minētās brīdinājuma vēstules nesaņēma nekādu atbildi, 2004. gada 9. jūlijā tā Itālijas Republikai nosūtīja argumentētu atzinumu, aicinot divu mēnešu laikā pēc atzinuma saņemšanas veikt vajadzīgos pasākumus tā izpildei. Itālijas Republika nesniedza atbildi uz minēto atzinumu.

13. Līdz ar to Komisija nolēma celt šo prasību.

III — Prasība

14. Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi: atzīt, ka, ieviešot un paturot spēkā Sicīlijas reģionālā likuma 6. pantā minēto strīdīgo nodokli, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar EKL 23., 25., 26. un 133. pantu, kā arī Sadarbības nolīguma 4. un 9. pantu, un piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

4 — 1985. gada 15. janvāra *GURI* Nr. 12, I daļa, 1.3. sadaļa, 7. lpp.

A — *Lietas dalībnieku galvenie argumenti*

15. Vispirms Komisija pauž uzskatu, ka, lai pierādītu, ka vides nodoklis Sicīlijas reģionā netiek piemērots, Itālijas Republika nevar atsaukties uz *Tribunale amministrativo regionale della Lombardia* lēmumu, ka vides nodoklis neatbilstot Kopienu tiesībām. Komisija argumentē, ka Tiesa noteikusi, ka valsts tiesību normu neatbilstību Kopienu tiesību normām, pat tādām Kopienu tiesību normām, kas ir tieši piemērojamas, var galīgi novērst, tikai pieņemot saistošas valsts tiesību normas ar tādu pašu juridisko spēku kā tām tiesību normām, kas ir jāgroza [5]. Komisija replikas rakstā papildina, ka Sicīlijas reģiona budžeta un finanšu lietu ministra 2004. gada 31. decembra lēmuma 1611. nodaļā minēti ieņēmumi no nodokļa, kas uzlikts Sicīlijas reģionā esošu gāzes vadu īpašumam. Tas pierādot, ka šajā lietā vērtējamais nodoklis joprojām esot spēkā. Komisija piebilst, ka saskaņā ar judikatūru, kas izriet no 1994. gada 9. augusta sprieduma apvienotajās lietās *Lancry* u.c. [6], EKL 25. pantā noteiktais aizliegums attiecoties arī uz nodokļiem, ko ieviesušas vietējas vai reģionālas iestādes.

16. Komisija turklāt uzsver, ka Sicīlijas reģionālā likuma 6. pants attiecoties tikai uz vienu infrastruktūru, t.i., uz kādam Alžīrijas uzņēmumam piederošu cauruļvadu sistēmu, kas šķērso Vidusjūru. Minētajai cauruļvadu sistēmai ir divi mērķi: pirmkārt, gāzes piegādes un patēriņa nodrošināšana Itālijas teritorijā un, otrkārt, gāzes pārvadāšana Itālijas teritorijā un tās eksports uz citām dalībvalstīm. Atbilstoši Komisijas nostājai no pastāvīgās judikatūras izriet, ka ir aizliegts ieviest jaunus nodokļus vai maksājumus ar līdzvērtīgu iedarbību precēm, kas tieši importētas no trešām valstīm [7]. Šāda aizlieguma piemērojamība esot tāda pati kā Kopienas iekšējā tirdzniecībā [8].

17. Komisija turklāt uzskata, ka vides nodokļa ieviešana ir pretrunā kopējam muitas tarifam, jo kaitē mērķim vienādot muitas maksājumus, kas uz Kopienas ārējās robežas piemērojami no trešām valstīm importētām precēm, un tādējādi var attiecībās ar minētajām valstīm radīt novirzes tirdzniecības plūsmās, kā arī izkropļojumus šādu preču brīvā apritē starp dalībvalstīm vai konkurences nosacījumos. Komisija arī precizē, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru dalībvalsts nedrīkst noteikt tranzīta nodokļus vai citus maksājumus, kas saistīti ar preču plūsmu tās teritorijā [9].

5 — Tiesas 1997. gada 4. decembra spriedums lietā C-207/96 Komisija/Itālija (*Recueil*, I-6869. lpp., 26. punkts).

6 — 1994. gada 9. augusta spriedums apvienotajās lietās C-363/93 un no C-407/93 līdz C-411/93 *Lancry* u.c. (*Recueil*, I-3957. lpp., 26. punkts).

7 — Skat. Tiesas 1973. gada 13. decembra spriedumu apvienotajās lietās 37/73 un 38/73 *Diamantarbeiders/Indiamex* (*Recueil*, 1609. lpp., 10.–18. punkts) un 1983. gada 16. marta spriedumu lietā 266/81 *SIOT* (*Recueil*, 731. lpp., 18. punkts).

8 — Tiesas 1995. gada 5. oktobra spriedums lietā C-125/94 *Aprile* (*Recueil*, I-2919. lpp., 32.–42. punkts).

9 — Skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *SIOT*, 18., 19. un 23. punkts.

18. Komisijas skatījumā, vides nodokļa patiesais mērķis esot apgrūtināt pārvadāto produktu, nevis infrastruktūru. Nodokļa piemērošanas priekšnoteikums esot īpašuma tiesības uz iekārtu. Komisija tomēr norāda, ka nodokļa bāze esot kubikmetros izteikts gāzi saturošo gāzes vadu tilpums. Sicīlijas reģionālajā likumā veiktajos precizējumos esot noteikts, ka nodoklis iekasējams gadījumos, kad gāzes vadā atrodas gāze; nodoklis neesot piemērojams atsevišķi infrastruktūrai.

19. Itālijas Republika savukārt uzskata, ka Komisija neesot ņēmusi vērā citas vides nodokļa pazīmes, it īpaši minētā nodokļa mērķi. Itālijas Republika norāda, ka vides nodokļa vienīgais mērķis esot gūt finansējumu investīcijām, kam vajadzētu samazināt un novērst vides apdraudējumu, ko rada metāna gāzi saturošu gāzes vadu atrašanās un uzstādīšana Sicīlijas reģionā. Tātad vides nodokļa mērķis esot īstenot Līgumā ietvertos noteikumus vides aizsardzības jomā, it īpaši piesardzības principu.

20. Itālijas Republika turklāt norāda, ka attiecīgais nodoklis iekasējams tikai gadījumā, ja infrastruktūra patiešām satur gāzi un ja īpašnieks veic tās pārvadāšanu, piegādi, pārdošanu vai iegādi. Tāda pieeja atbilstot leģitīmajai prasībai, ka nodoklis uzliekams tikai tajos gadījumos, kad pastāv risks radīt kaitējumu videi. Atbildē uz repliku [10] Itālijas Republika paskaidro, ka attiecība starp nodokļa apmēru un pārvadātās gāzes apjomu esot vienkāršs un taisnīgs tehnisks rādītājs, lai nodrošinātu nodokļa lietderīgu un saprātīgu atbilstību videi radītā apdraudējuma faktiskajam apjomam. Tas, ka nodoklis var ietekmēt cenu, esot tikai iespējamība, kas atkarīga no gāzes vadu īpašnieku gribas.

21. Komisija replikas rakstā [11] apgalvo, ka jēdziens "maksājums ar muitas nodoklim līdzvērtīgu iedarbību" ir objektīvs juridisks Kopienu tiesību jēdziens. Līdz ar to jēdzienu nekādi nevar ietekmēt valsts likumdevēja nolūki un mērķi. Tiesai nozīmīga esot tikai strīdīgā nodokļa ietekme uz preču apriti starp dalībvalstīm. Komisija piebilst, ka 1995. gada 14. septembra spriedumā apvienotajās lietās *Simitzi* [12] esot apstiprināts, ka maksājumi ar līdzvērtīgu iedarbību ir aizliegti neatkarīgi no to mērķa un no tiem gūto ieņēmumu izlietojuma.

10 — 12. un 13. punkts.

11 — 3. punkts.

12 — Tiesas 1995. gada 14. septembra spriedums apvienotajās lietās C-485/93 un C-486/93 *Simitzi* (*Recueil*, I-2655. lpp., 14. punkts).

B — *Vērtējums*

22. Vispirms jāatgādina, ka sadarbības nolīgumi dalībvalstīm ir saistoši un ka dalībvalstīm ir jānodrošina no tiem izrietošo saistību ievērošana [13].

23. Turklāt nepastāv tādi apsvērumi, kuru dēļ jēdziens "maksājums ar muitas nodoklim līdzvērtīgu iedarbību" tādu pašu ar trešām valstīm noslēgtu sadarbības nolīgumu ietvaros, kāds ir šajā lietā vērtējamais sadarbības nolīgums, kurā noteikts aizliegums ieviest muitas nodokļus vai maksājumus ar līdzvērtīgu iedarbību, būtu interpretējams citādāk, nekā Tiesa to interpretējusi Kopienas iekšējā tirdzniecībā [14].

24. Līdz ar to par "maksājumu ar muitas nodoklim līdzvērtīgu iedarbību" Sadarbības nolīguma 9. panta izpratnē jāuzskata vienpusēji uzlikts maksājums neatkarīgi no tā nosaukuma un piemērošanas metodes, kas skar attiecīgās preces sakarā ar robežas šķērsošanu un kas nav muitas nodoklis parastā izpratnē, pat ja minētais maksājums netiek iekasēts valsts labā [15].

25. Šādu maksājumu tomēr nevar kvalificēt par "maksājumu ar muitas nodoklim līdzvērtīgu iedarbību", ja tas kalpo kā atlīdzība par uzņēmējam faktiski sniegtiem pakalpojumiem vai ir saistīts ar pārbaudēm, kas nepieciešamas, lai izpildītu Kopienu tiesību aktos izvirzītās prasības [16].

26. Kad tas ir precizēts, jāvērtē iebilduma pamatotība. Lai noteiktu, vai strīdīgajam nodoklim ir pazīmes, kas raksturīgas maksājumam ar muitas nodoklim līdzvērtīgu iedarbību, pirmkārt, jāpārbauda, vai nodoklis ir uzliekams precei, tad — vai tas precei uzliekams sakarā ar robežas šķērsošanu.

27. Pirmkārt, jāpatur prātā, ka saskaņā ar Sicīlijas reģionālā likuma 6. panta 3. punktu priekšnoteikums nodokļa uzlikšanai ir "īpašuma tiesības uz gāzes vadiem, *kas satur gāzi* un šķērso Sicīlijas reģiona teritoriju" [17].

13 — Tiesas 1982. gada 26. oktobra spriedums lietā 104/81 *Kupferberg* (*Recueil*, 3641. lpp., 11. punkts).

14 — Iepriekš minētais spriedums lietā *Diamantarbeiders/Indiamex*, 10. punkts; Tiesas 1976. gada 15. decembra spriedums lietā 35/76 *Simmenthal* (*Recueil*, 1871. lpp., 14. un 15. punkts), kā arī iepriekš minētais spriedums lietā *SIOT*, 18. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā *Aprile*, 38.–40. punkts.

15 — Skat. it īpaši Tiesas 2005. gada 8. novembra spriedumu lietā C-293/02 *Jersey Produce Marketing Organisation* (Krājums, I-9543. lpp., 55. punkts un tajā minētā judikatūra).

16 — Tiesas 2003. gada 27. februāra spriedums lietā C-389/00 Komisija/Vācija (*Recueil*, I-2001. lpp., 23. punkts un tajā minētā judikatūra).

17 — Izcēlums mans.

Sākotnēji varētu domāt, ka nodoklis uzliekams gāzes pārvadājumu līdzeklim, t.i., gāzes vadiem. Tomēr jākonstatē, ka tas attiecas tikai uz gāzes vadiem, kas faktiski satur gāzi.

28. Itālijas Republikas skatījumā vides nodokli iekasē tikai tādā gadījumā, ja patiešām pastāv konkrēts risks, ka videi varētu tikt nodarīts kaitējums. Itālijas Republika atzīst, ka, ja gāzes vads gāzi nesatur, šāda varbūtība nepastāv [18].

29. Šādi apsvērumi apliecina, ka strīdīgo nodokli uzliek nevis pārvadājumu līdzeklim striktā nozīmē, bet gan precei, kas tiek pārvadāta, t.i., gāzei.

30. Otrkārt, Sicīlijas reģionālā likuma 6. panta 4. punktā precizēts, ka "nodokļa maksātāji ir [..] 1. veida gāzes vadu īpašnieki". Saskaņā ar ministra 1984. gada 24. novembra dekrētu, uz ko atsaucas Sicīlijas reģionālā likuma 6. panta 6. punkts, 1. veida cauruļvadi aptver arī gāzes vadus, kuros spiediens ir augstāks par 24 bāriem.

31. Itālijas Republika tomēr nekoncentrējas uz faktu, ka pastāv tikai viena vienīga infrastruktūra, kas atbilst 1. veida gāzes vadu pazīmēm, un ka tā ir iekārta, kas saistīta ar Vidusjūru šķērsojošiem gāzes vadiem, kuros tiek pārvadīta dabas gāze no Alžīrijas.

32. Tātad vides nodoklis attiecas tikai uz gāzi, kas importēta no Alžīrijas.

33. Vēlos turklāt precizēt, ka, vērtējot maksājumus ar muitas nodoklim līdzvērtīgu iedarbību, Tiesa reģionu robežas pielīdzinājusi valstu robežām [19]. Līdz ar to fakts, ka robeža, ko prece šķērso, nodala Alžīriju un Sicīlijas reģionu, ir maznozīmīgs.

34. Ņemot vērā šādus apsvērumus, jāsecina, ka šajā lietā ir konstatējamas pazīmes, kas norādītas jēdziena "maksājums ar muitas nodoklim līdzvērtīgu iedarbību" definīcijā.

35. Manuprāt, šāds secinājums nenonāk pretrunā nodokļa mērķim.

18 — Skat. iebildumu raksta 26. punktu.

19 — Iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Lancry* u.c., 26. un 27. punkts.

36. Itālijas Republika iebildumu rakstā [20] apgalvo, ka vides nodokļa mērķis esot apmaksāt ieguldījumus vides risku samazināšanai un novēršanai. Tātad, vides nodoklis ieviests tikai tādēļ, lai aizsargātu vidi, it īpaši, ņemot vērā piesardzības principu.

37. Tiesa tomēr vairākkārt spriedusi, ka jebkādu muitas nodokļu aizliegums ir vispārējs un absolūts. Līdz ar to muitas nodokļi un maksājumi ar muitas nodokļiem līdzvērtīgu iedarbību ir aizliegti, neskatoties uz jebkādiem apsvērumiem, kas saistīti ar mērķi, kura dēļ tie ieviesti, kā arī no tiem gūto ieņēmumu izmantojumu [21].

38. Uzskatu, ka šis noteikums attiecas arī uz nodokli, kas, kā šajā lietā, ieviests, atsaucoties uz piesardzības principu.

39. Turklāt jānorāda, ka Itālijas Republika nav sniegusi nekādus argumentus, ar kuriem varētu izskaidrot, kāpēc 1. veida gāzes vados pārvadītā gāze no Alžīrijas būtu uzskatāma par īpaši bīstamu un apliekama ar tādu nodokli kā strīdīgais vides nodoklis.

40. Turklāt jāatzīmē, ka Itālijas Republika nav pierādījusi, ka strīdīgais nodoklis atbilst kādam no izņēmumiem, kas paredzēti judikatūrā un minēti šo secinājumu 25. punktā, proti, ka tas kalpo kā atlīdzība par uzņēmējam faktiski sniegtiem pakalpojumiem vai ir saistīts ar pārbaudēm, kas nepieciešamas, lai izpildītu Kopienu tiesību aktos izvirzītās prasības.

41. Visbeidzot, Komisija prasības pieteikumā pauž uzskatu, ka ar strīdīgā nodokļa ieviešanu pārkāpts arī EKL 23. un 25. pants. Komisijas skatījumā Sicīlijas reģionālā likuma 6. pants ir pretrunā kopējā muitas tarifa principiem, jo "ievieš nodokli ar importa (Kopienā) vai eksporta (uz citām dalībvalstīm) nodoklim līdzvērtīgu iedarbību" [22].

42. Es šādam viedoklim par šo jautājumu nepiekrītu.

43. Manuprāt, strīdīgais nodoklis nevar preci skart gan tad, kad tā šķērso robežu starp Alžīriju un Sicīlijas reģionu, gan tad, kad tā šķērso reģionu patēriņam citu dalībvalstu teritorijā. Ņemot vērā šo secinājumu 27. un turpmākajos punktos izklāstītos apsvērumus, nodoklis ir uzliekams tikai tad, kad prece šķērso robežu starp Alžīriju un Sicīlijas

20 — Skat. 10. un 11. punktu.

21 — Skat. it īpaši Tiesas 1969. gada 1. jūlija spriedumu lietā 24/68 Komisija/Itālija (*Recueil*, 193. lpp., 7. punkts) un iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Simitzi*, 14. punkts.

22 — Skat. 11. punktu.

reģionu. Kad strīdīgais nodoklis ir iekasēts, gāze gāzes vados plūst brīvi — vai nu reģiona ietvaros vai uz citām dalībvalstīm.

44. Šādu apstākļu dēļ es uzskatu, ka pamatots ir iebildums par Sadarbības nolīguma 4. un 9. panta pārkāpumu un pārējā daļā prasība par pienākumu neizpildi ir jānoraida.

45. Tā kā iebildums ir atzīts par pamatotu, atbilstoši Komisijas prasījumam un Reglamenta 69. panta 2. punkta pirmajai daļai tiesāšanās izdevumus jāpiespriež atlīdzināt Itālijas Republikai.

IV — Secinājumi

46. Ņemot vērā ieprieks izklāstītos apsvērumus, piedāvāju Tiesai:

1) atzīt, ka, ieviešot vides nodokli metāna gāzei no Alžīrijas, kas paredzēta vai nu laišanai brīvā apgrozībā Sicīlijas reģiona teritorijā, vai eksportam uz citām dalībvalstīm, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas noteikti 4. un 9. pantā Sadarbības nolīgumā starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Alžīrijas Tautas Demokrātisko Republiku, kas parakstīts 1976. gada 26. aprīlī Alžīrā un Kopienas vārdā apstiprināts ar Padomes 1978. gada 26. septembra Regulu (EEK) Nr. 2210/78;

2) piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.